

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 30/3 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg vil med det samme sige, at Fremskridtspartiets lovforslag ser ud til at hvile på en klar misforståelse, når det af bemærkningerne fremgår, at kunsten her i landet er undergivet statslig styring.

Der er ikke ét sted i de nugældende kulturpolitiske love, hvoraf det kan udledes, at staten styrer kunsten, tværtimod. Det er ikke staten, der bestemmer, hvilke kunstnere der bør have støtte. Det er de mennesker, der har forstand på tingene, der bestemmer det. Staten opstiller de demokratiske vedtagne rammer gennem lovgivningen, og det er en god dansk tradition.

Jeg kan tilføje, at der også er tradition for, at de kulturpolitiske love samler et bredt flertal her i Folketinget. Jeg tror, at de fleste kan være enige i, at det absolut ikke sætter kunsten fri at ophæve f.eks. loven om Statens Kunstfond, som det nu foreslås. Det vil få den stik modsatte virkning og kun gøre kunstnernes i forvejen vanskelige vilkår endnu værre.

Jeg finder ikke, at der er grund til at bruge tid på en større debat om dette forslag, så jeg vil indskrænke mig til at henvise til, at vi har et bredt politisk forlig om finansloven for 1993 og således også om bevillingerne til Statens Kunstfond. Det fremgår i øvrigt af finansloven, at kulturministeren i næste samling fremsætter lovforslag, hvori spørgsmålet om en videreførelse af Kulturfonden vurderes i forhold til andre kunststøtteformer.

Fremskridtspartiets lovforslag må afvises.

Hanne Andersen (S):

Det er ikke første gang, vi ser dette lovforslag fra Fremskridtspartiet. Allerførste gang vi så det her i Folketinget, var det Retsforbundets, og siden har Fremskridtspartiet nu fremsat det for tredje gang.

Heller ikke denne gang forholder bemærkningerne til forslaget sig til realiteterne om Kunstfonden. Påstandene i bemærkningerne har vi også set tidligere. Men forslagsstillerne mener formentlig, at hvis man bare gentager de

samme påstande tilstrækkelig mange gange, ender det med, at påstandene kommer til at virke som sandhed.

Statens Kunstfond er ikke en hindring for en kunst i frihed, sådan som der står i bemærkningerne. Statens Kunstfond er derimod med til at sikre den kunstneriske frihed og bidrager til, at kunstnerne i deres arbejde kan følge deres kunstneriske intentioner uden på forhånd at være tvunget til at overveje, om deres værker kan sælges. Kvalitet er forudsætningen for at opnå støtte gennem Statens Kunstfond, og kvalitetsvurderingen er som bekendt overladt til særlig sagkyndige personer.

Der er heller ikke rigtig styr på, hvor mange der får hædersgaver, og hvor mange der får indtægtsregulerede statsydelse. Det er faktisk det, det er ændret til. Jeg kan også sige, at hvis vi skulle leve op til den oprindelige tanke, nemlig at ydelserne skulle svare til en ufaglærts løn, så havde vi lang vej igen. Ydelserne fordeler sig nemlig i to hovedgrupper, hvor den ene hovedgruppe får ca. 60.000 kr. og den anden halvdel ca. 40.000 kr.

Kunstværkerne står heller ikke gemt hen. De hænges op, hvor mange mennesker mødes. De hænges op på sygehuse, skoler, biblioteker, lufthavne, uddannelsessteder og mange andre steder over hele landet. Statens Kunstfond er også en god samarbejdspartner og rådgiver, når bygninger og bybilleder skal have en ekstra dimension, når kunsten får en naturlig plads i vores hverdag.

Forslagsstillerne påstår også, at hvis vi fortsat skal støtte kunsten, kan vi lige så godt støtte rosendyrkning, syning eller lignende. Jeg vil kun komme med den lille stille oplysning: Vi støtter faktisk rosendyrkning, syning og meget andet. Det sker bare ikke efter denne lov. Det sker efter lov om folkeoplysning. Enhver god idé kan få støtte efter folkeoplysningsloven.

Så vil jeg gerne slutte med at sige, at påstande og usandheder bliver ikke rigtige, selv om det er fjerde gang, og at Socialdemokratiet naturligvis ikke kan støtte forslaget.

Agnete Laustsen (KF):

»Kan man ikke leve af at male, så må du prøve at tapetsere« – er ifølge bemærkningerne nøgleordene bag dette forslag fra Fremskridtspartiet.